

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 652

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 iulie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 355 din 23 mai 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății	2–8		
Decizia nr. 391 din 6 iunie 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind aprobarea Programului de susținere pentru activitatea de reproducție, incubație și de creștere în sectorul avicol	9–11		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
535. — Hotărâre privind numirea controlorului financiar șef la Corpul controlorilor delegați din cadrul Ministerului Finanțelor Publice	12		
547. — Hotărâre privind trecerea unui imobil din domeniul privat al statului în domeniul public al statului și înscrierea acestuia în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu”	12–13		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
570. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind stabilirea		structurii organizatorice și a numărului de personal al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și al instituțiilor subordonate	13–14
		942/1.175. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea art. II din Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 909/1.163/2018 pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 674/252/2012 privind aprobarea formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a Normelor metodologice privind utilizarea și modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu	15
		1.170. — Ordin al ministrului transporturilor privind abrogarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.835/2017 pentru aprobarea Normelor tehnice privind condițiile de proiectare și amplasare a construcțiilor, instalațiilor și a mijloacelor de publicitate în zona drumurilor, pe poduri, pasaje, viaducte, în tuneluri rutiere, precum și amenajarea căilor de acces la drumurile publice	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 355

din 23 mai 2018

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.112 din 25 aprilie 2018 și constituie obiectul Dosarului nr. 601A/2018.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate sunt formulate critici de neconstituționalitate extrinsecă și intrinsecă.

4. Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, se arată că legea criticată a fost adoptată cu încălcarea limitelor cererii de reexaminare formulate de Președintele României. În acest sens se menționează faptul că Președintele României a solicitat Parlamentului reexaminarea legii criticate pentru o serie de aspecte, precum necesitatea adoptării acesteia ca lege organică, necorelarea unor dispoziții ale legii, neclaritatea și lipsa de precizie a unor prevederi din actul normativ.

5. Cererea de reexaminare formulată de Președintele României a vizat 11 dispoziții din forma inițială a legii adoptate de Parlament, respectiv art. I (de modificare și completare a Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății) pct. 4, 7, 15, 16, 23, 24, 25, 26, 34, 42 și art. II potrivit căroră în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a legii, a cărei reexaminare a fost cerută, Hotărârea Guvernului nr. 734/2010 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale urmează să fie modificată și completată.

6. Până la finalizarea procedurii de reexaminare de către Parlament, Guvernul a emis două ordonanțe de urgență, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2018 privind reglementarea unor măsuri în domeniul sănătății.

7. Drept urmare, în procedura de reexaminare, Parlamentul a admis în parte criticile formulate de Președintele României și, totodată, motivat de necesitatea corelării cu dispozițiile celor două ordonanțe de urgență menționate, a modificat sau eliminat mai multe dispoziții ale legii care nu au fost indicate prin cererea de reexaminare și nici nu se aflau într-o strânsă legătură cu dispozițiile pentru care s-a solicitat reexaminarea.

8. Astfel, au fost eliminate ori modificate unele norme, deși nici textele respective și nici problematica ridicată de acestea nu au făcut nici direct, nici indirect, obiectul cererii de reexaminare. În acest sens sunt indicate dispozițiile art. I pct. 1 (cu referire la art. 16 din Legea nr. 95/2006, care reglementează sistemul informatic de telemedicină), pct. 3 [cu referire la art. 169 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, privind categoriile de spitale], pct. 8 [cu referire la art. 220 alin. (2) din Legea nr. 95/2006,

privind completarea surselor de finanțare], pct. 9 (cu referire la art. 243 din Legea nr. 95/2006, privind contractele cost-volum/cost-volum-rezultat), pct. 10 (cu referire la art. 249 din Legea nr. 95/2006, privind derogarea stabilită pentru contractele cu casele de asigurări de sănătate), pct. 13 (cu referire la art. 337 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, privind cardul național), pct. 27 (cu referire la art. 701¹ din Legea nr. 95/2006, privind studiile clinice), pct. 30 [cu referire la art. 800 alin. (8) din Legea nr. 95/2006, privind suspendarea sau retragerea autorizației pentru desfășurarea activității de distribuitor *en detail* de medicamente], pct. 32 [cu referire la art. 803 lit. c) din Legea nr. 95/2006, privind una dintre cerințele minime stabilite pentru deținătorii autorizației de distribuție angro], pct. 35 [cu referire la art. 814, privind obligația de declarare a sumelor de bani/avantajelor, prin raportare la dispoziții inexistente, respectiv art. 193 alin. (7) lit. d²) din Legea nr. 95/2006], și pct. 36 [cu referire la art. 857 alin. (8) din Legea nr. 95/2006, privind efectuarea inspecțiilor].

9. Prin urmare, se susține că intervențiile legislative mai sus indicate nu au avut în vedere corelări tehnico-legislative impuse de modificarea/completarea textelor supuse reexaminării și nici nu sunt indisolubil legate de acestea, ci vizează, mai degrabă, adaptarea conținutului normativ al legii criticate la alte acte normative, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2017 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2018. Or, cele două ordonanțe de urgență, aflându-se în procedură parlamentară, corelarea necesară a textelor în cauză putea fi făcută în cadrul dezbaterii în Parlament a celor două proiecte de lege, și nu prin procedura de reexaminare a legii, care este o procedură specializată și limitată la criticile formulate de Președintele României.

10. În situația constatării existenței în acte legislative diferite a unor norme cu un conținut necorelat, legiuitorul, analizând în ce măsură reglementarea în cauză se mai justifică, are deplina libertate de a decide respingerea legii supuse reexaminării.

11. Așadar, se apreciază că, prin acest tip de intervenție în cadrul procedurii de reexaminare, Parlamentul a depășit limitele investiției, încălcând art. 77 alin. (2) din Constituție.

12. Totodată, se invocă și jurisprudența Curții Constituționale în privința art. 77 alin. (2) din Constituție, respectiv Decizia nr. 63 din 13 februarie 2018, Decizia nr. 31 din 27 ianuarie 2016, Decizia nr. 30 din 27 ianuarie 2016, Decizia nr. 81 din 27 februarie 2013, Decizia nr. 991 din 1 octombrie 2008 și Decizia nr. 355 din 4 aprilie 2007, prin care s-a reținut în esență că Parlamentul este ținut de limitele cererii de reexaminare, procedură care implică un dialog constituțional între Parlament și Președintele României.

13. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, se susține că sunt încălcate prevederile art. 1 alin. (5) privind principiul legalității și calitatea legii și art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi din Constituție, sens în care sunt indicate prevederile art. I pct. 4, 8 și 9 din lege.

14. În privința art. I pct. 4 din lege se arată că prin acestea se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), la art. 172 din Legea nr. 95/2006. Astfel, prin introducerea alin. (11) la art. 172 din Legea nr. 95/2006 se încalcă principiul legalității prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât instituie obligația

preschimbării actului administrativ pe numele noii entități, fără verificarea îndeplinirii vreunor condiții, având în vedere că actul administrativ individual fusese emis conform legii de o autoritate publică în considerarea unei persoane juridice individualizate. Aceste acte administrative individuale — avize de funcționare, autorizații — sunt emise în regim de putere publică, cu scopul de a da naștere unor raporturi juridice pentru o persoană determinată prin chiar conținutul actului, și nu autorizează sau acreditează activitatea desfășurată de orice entitate juridică.

15. Prin introducerea alin. (12) la art. 172 din Legea nr. 95/2006 se încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la calitatea legii, întrucât nu se precizează dacă entitatea cu personalitate juridică ce solicită preluarea contractelor de furnizare de servicii medicale aflate în derulare este obligată să respecte aceleași condiții de intrare în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate ca și furnizorul de servicii medicale reorganizat, ceea ce conduce la posibilitatea transferării activității medicale de interes public către entități private neautorizate în acest sens. Or, potrivit art. 84 din Contractul-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în sistemul asigurărilor sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 140/2018, în vederea intrării în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate, furnizorii de servicii medicale trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să fie autorizați conform prevederilor legale în vigoare; să fie evaluați potrivit dispozițiilor legale în vigoare; să fie acreditați potrivit dispozițiilor legale în vigoare, pentru anul 2019; să depună, în vederea încheierii contractului, toate documentele necesare în termenele stabilite pentru contractare.

16. Cu privire la art. 1 pct. 8 și 9 din lege se arată că prin acestea se modifică și se completează art. 391 din Legea nr. 95/2006 și se stabilesc condițiile în care medicii se vor pensiona. Astfel, medicii se vor pensiona la vârsta de 67 de ani, indiferent de sex [alin. (1) al art. 391 din Legea nr. 95/2006, modificat prin art. 1 pct. 8 din lege], iar medicii care au împlinit vârsta de 65 de ani nu pot deține funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății, al ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie, al autorităților de sănătate publică, al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, al caselor județene de asigurări de sănătate și a municipiului București, precum și în cadrul spitalelor publice și al oricărei alte unități sanitare publice [alin. (7) al art. 391 din Legea nr. 95/2006, modificat prin art. 1 pct. 8 din lege]. Se arată că prin necorelarea vârstei de 65 de ani, de la care operează interdicția de a deține funcții de conducere, cu vârsta de pensionare, de 67 de ani, norma este lipsită de claritate și precizie, contrar exigențelor prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție. Se precizează faptul că și în prezent există această interdicție de a ocupa funcții de conducere, însă norma este corelată cu vârsta de pensionare, care în prezent este de 65 de ani.

17. Totodată, se apreciază că modificarea operată prin art. 1 pct. 8 din lege asupra alin. (7) al art. 391 din Legea nr. 95/2006 încalcă și art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât instituie un tratament diferențiat, nejustificat obiectiv și rațional, între medicii care nu sunt cadre didactice și persoanele care dețin una dintre calitățile enumerate la art. 185 alin. (14) din Legea nr. 95/2006. În acest sens se arată că stabilirea vârstei de 65 de ani ca limită pentru exercitarea funcțiilor de conducere nu se corelează cu prevederile art. 185 alin. (14) din Legea nr. 95/2006 potrivit cărora în unitățile sanitare publice, profesorii universitari, medicii membri titulari și membri corespondenți ai Academiei de Științe Medicale și ai Academiei Române, medicii primari doctori în științe medicale pot ocupa funcții de șef de secție până la vârsta de 70 de ani, cu aprobarea managerului și cu avizul consiliului de administrație al spitalului.

18. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții

Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

19. **Președintele Camerei Deputaților** apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

20. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Constituție se arată că modificările intervenite în cuprinsul legii supuse reexaminării, au fost atât de corelare tehnico-legislativă, cât și de punere de acord cu cererea de reexaminare înaintată spre dezbateri Parlamentului. De asemenea, din analiza comparată a formei adoptate de către Camera Deputaților și de către Senat, rezultă că modificările operate de cele două Camere nu sunt de natură a imprima deosebiri majore de conținut juridic, legea adoptată menținându-și obiectul de reglementare.

21. În continuare se precizează că Parlamentul României, ca for legiuitor, nu putea să nu țină cont în redactarea legii de existența unor acte juridice în vigoare care își produc efectele la momentul reexaminării actului supus controlului de constituționalitate, respectiv de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2018 privind reglementarea unor măsuri în domeniul sănătății, care erau în vigoare la data dezbaterii cererii de reexaminare.

22. În acest sens se menționează jurisprudența Curții, respectiv Decizia nr. 991 din 1 octombrie 2008, prin care s-a statuat că, din analiza art. 77 alin. (2) din Constituție, „rezultă că trebuie reexamine textele cuprinse în cererea Președintelui României, precum și cele care au legătură cu acestea, fiind necesară corelarea tehnico-legislativă a tuturor dispozițiilor din lege.” În acest context pot fi modificate chiar și unele dispoziții ale legii care nu au fost în mod expres cuprinse în cererea de reexaminare.

23. În ceea ce privește criteriile de claritate, precizie și previzibilitate pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească, se precizează faptul că textul supus controlului de constituționalitate respectă aceste criterii statuate de Curte prin jurisprudența sa, spre exemplu, prin Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012.

24. Deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea a constatat că prin reglementarea acestora au fost impuse o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare.

25. Se mai arată că, potrivit jurisprudenței Curții (a se vedea Decizia nr. 991 din 1 octombrie 2008, Decizia nr. 1.596 din 14 decembrie 2011, Decizia nr. 1.597 din 14 decembrie 2011, Decizia nr. 1.598 din 14 decembrie 2011, Decizia nr. 81 din 27 februarie 2013), „cererea de reexaminare nu poate afecta statutul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării.” Prin urmare, susținerile autorului sesizării sunt în dezacord atât cu rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, cu procedurile parlamentare aplicabile edictării legilor, cât și cu interdicția prevăzută la art. 69 alin. (2) din Actul fundamental care stabilește că orice mandat imperativ care ar putea fi stabilit în sarcina deputaților și al senatorilor este nul.

26. Se mai precizează faptul că, potrivit art. 137 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, în procedura reexaminării la cererea Președintelui României, Camera Deputaților poate: adopta legea modificată și completată în întregime sau parțial în sensul cerut de Președinte în cererea de reexaminare; adoptă

legea în forma adoptată inițial de Parlament în cazul în care se resping solicitările formulate în cererea de reexaminare; sau respinge legea supusă reexaminării.

27. Inclusiv aceste 3 opțiuni legislative la reexaminare, prevăzute în Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă veritabile instrumente juridice care consacra libertatea legiuitorului și consolidează rolul de unică putere legiuitoare a Parlamentului și de organ suprem în materie de legiferare. În concret, ipoteza respingerii legii supuse reexaminării, raportată la argumentele invocate în prezenta sesizare nu ar putea să își găsească aplicabilitatea deoarece ar însemna că Parlamentul ar putea respinge legea cu încălcarea limitelor impuse prin cererea de reexaminare.

28. În ceea ce privește susținerea autorului sesizării cu privire la faptul că legea supusă controlului de constituționalitate ar conține prevederi ce contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, se apreciază că acestea sunt neîntemeiate.

29. Așadar, referitor la prevederile alin. (11) și (12) ale art. 172 prin care se susține că este încălcat principiul legalității, se arată că acordarea avizelor și autorizațiilor privește activitatea desfășurată și nu o anumită persoană juridică, iar, prin restrângerea în mod nejustificat a accesului unei societăți la mediul de afaceri și posibilitatea persoanei juridice de a-și realiza scopul economic ar fi astfel încălcate atât prevederile Legii nr. 31/1990, precum și ale Constituției. De altfel, în articolele invocate se statuează foarte clar că „toate avizele și acreditările deținute, precum și contractele de furnizare de servicii medicale încheiate cu casele de asigurări de sănătate și aflate în derulare se preiau de drept de către noua entitate juridică, corespunzător drepturilor și obligațiilor aferente activității medicale transferate, cu condiția ca activitatea medicală transferată să nu fie modificată”.

30. În continuare se apreciază ca fiind neîntemeiată și susținerea autorului sesizării potrivit căreia prin legea criticată se instituie un „tratament diferențiat, nejustificat obiectiv și rațional, între medicii care nu sunt cadre didactice și persoanele care dețin una dintre calitățile enumerate la art. 185 alin. (14), contrar art. 16 alin. (1) din Constituție”, deoarece orice profesie are o ierarhie de valori care constituie fundamentul pe care se întemeiază dezvoltarea, perfecționarea și continuitatea acesteia, iar persoanele enumerate de textele criticate sunt profesorii universitari, medicii membri titulari și membri corespondenți ai Academiei de Științe Medicale și ai Academiei Române, medicii primari doctori în științe medicale care transmit cunoștințele necesare practicării la un înalt nivel a meseriei de medic, mai ales în contextul actual din România.

31. În aplicarea prevederilor art. 61 din Constituție, Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, atribuit suveran de reprezentare a voinței cetățenilor, având, astfel, competența constituțională de a transpune în lege cerințele societății.

32. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

33. Curtea Constituțională a fost sesizată, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

34. **Obiectul controlului de constituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății. Analizând critica de neconstituționalitate, Curtea constată că

aceasta privește, în mod punctual, dispozițiile art. 1 pct. 4 [cu referire la art. 172 alin. (11) și (12) din Legea nr. 95/2006], pct. 8 [cu referire la art. 391 alin. (1), (4), (5), (7) și (8) din Legea nr. 95/2006] și pct. 9 [cu referire la art. 391 alin. (9)—(11) din Legea nr. 95/2006] din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății, precum și legea în ansamblul său. Dispozițiile legale criticate în mod punctual au următorul cuprins:

— Art. 1 pct. 4 [cu referire la art. 172 alin. (11) și (12) din Legea nr. 95/2006]:

„(11) În cazul reorganizării furnizorilor de servicii medicale prin transferul total sau parțial al activității medicale către o altă entitate cu personalitate juridică, la cererea entității toate avizele de funcționare și acreditările deținute, se preiau de drept de către noua entitate juridică, corespunzător drepturilor și obligațiilor aferente activității medicale transferate, cu condiția ca activitatea medicală transferată să nu fie modificată. Autoritățile competente au obligația de a preschimba pe numele entității noi avizul sau autorizația emisă anterior pe numele entității reorganizate.

(12) În cazul reorganizării furnizorilor de servicii medicale prin transferul total sau parțial al activității medicale către o altă entitate cu personalitate juridică, la cererea entității contractele de furnizare de servicii medicale încheiate cu casele de asigurări de sănătate și aflate în derulare se preiau de drept de către noua entitate juridică, corespunzător drepturilor și obligațiilor aferente activității medicale transferate, cu condiția ca activitatea medicală transferată să nu fie modificată.”;

— Art. 1 pct. 8 [cu referire la art. 391 alin. (1), (4), (5), (7) și (8) din Legea nr. 95/2006]:

„Art. 391. — (1) Medicii se pensionează la vârsta de 67 de ani, indiferent de sex.

.....
(4) Medicii care au depășit limita de vârstă prevăzută la alin. (1) ori de la alin. (2) pot profesa în continuare în unități sanitare private. Desfășurarea activității se face în baza certificatului de membru al CMR și a existenței avizului anual cu privire la existența dreptului de liberă practică potrivit art. 390 alin. (1).

(5) În cazul unităților sanitare publice care înregistrează deficit de personal medical, precum și al unităților sanitare publice unde există necesitatea furnizării de servicii medicale peste nevoile obișnuite, medicii își pot continua activitatea peste vârsta de pensionare prevăzută de lege, în baza avizului CMR acordat în condițiile art. 390 alin. (1), la solicitarea motivată a unității sanitare publice, însoțită de aprobarea autorității căreia i se subordonează administrativ unitatea medicală. Continuarea activității se va face, după caz, până la ocuparea postului vacant ori până la încetarea stării de necesitate care a impus menținerea în activitate a medicului respectiv.

.....
(7) Medicii care au împlinit vârsta de 65 de ani nu pot deține funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății, al ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie, al autorităților de sănătate publică, al CNAS, al caselor județene de asigurări de sănătate și a municipiului București, precum și în cadrul spitalelor publice și al oricărei alte unități sanitare publice.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (1), medicii din unitățile sanitare publice, precum și medicii de familie, pot desfășura activitatea, la cerere, cu avizul unității sanitare publice, după caz. Desfășurarea activității se face prin prelungiri anuale, pe baza certificatului de membru și a avizului anual al CMR, a certificatului de sănătate, a avizului psihologic și a asigurării de răspundere civilă, pentru greșeli în activitatea profesională, încheiată pentru anul respectiv. Necesitatea prelungirii activității se stabilește de către o comisie organizată la nivelul direcțiilor de sănătate publică județene sau a municipiului București, alcătuită din:

— un reprezentant al casei de asigurări de sănătate județene sau a municipiului București;

— un reprezentant al direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București;

— un reprezentant al colegiului județean al medicilor sau al municipiului București.”;

— Art. I pct. 9 [cu referire la art. 391 alin. (9)—(11) din Legea nr. 95/2006]:

„(9) Medicii care își desfășoară activitatea în condițiile prevăzute la alin. (3)—(6) nu necesită avizul comisiei prevăzute la alin. (8).

(10) Medicii care își desfășoară activitatea în condițiile prevăzute la alin. (3), (4) și (8) pot avea relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate, direct sau indirect, prin intermediul furnizorilor de servicii medicale până la împlinirea vârstei de 75 de ani. Medicii care își desfășoară activitatea în condițiile prevăzute la alin. (5) și (6) pot avea relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate, direct sau indirect, prin intermediul furnizorilor de servicii medicale, pe perioada menținerii în activitate.

(11) Criteriile și condițiile privind menținerea în activitate a medicilor peste vârsta limită de pensionare se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății, cu consultarea CMR și CNAS.”

35. Textele constituționale invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității și calitatea legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 77 alin. (2) privind reexaminarea legii.

36. În prealabil examinării obiecției de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție atât sub aspectul obiectului său, fiind vorba de o lege adoptată și nepromulgată, cât și sub cel al titularului dreptului de sesizare, obiecția fiind formulată de Președintele României. De asemenea, întrucât obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în termenul de promulgare prevăzut de art. 77 alin. (3) din Constituție, Curtea reține că a fost legal sesizată (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, paragraful 70).

37. În continuare, analizând parcursul legislativ al legii criticate, Curtea constată că proiectul legii supuse controlului de constituționalitate a fost inițiat de un număr de 7 deputați și senatori și a fost adoptat în forma inițiatorilor, tacit, de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, la data de 22 decembrie 2016, ca urmare a depășirii termenului de adoptare. Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, a adoptat proiectul de lege la 31 octombrie 2017, ca lege ordinară [rezultat vot pentru = 222, împotriva = 0, abțineri = 56].

38. La 11 noiembrie 2017, Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul sănătății a fost trimisă Președintelui României în vederea promulgării.

39. La 4 decembrie 2017, Președintele României a formulat cerere de reexaminare a legii, în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție, care a fost înaintată Senatului.

40. Curtea observă că anterior și, respectiv, ulterior formulării cererii de reexaminare, a fost adoptată și, respectiv, publicată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88 din 29 noiembrie 2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 974 din 7 decembrie 2017. Totodată, ulterior formulării cererii de reexaminare și anterior finalizării procedurii parlamentare de reexaminare, a fost adoptată și publicată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8 din 22 februarie 2018 privind reglementarea unor măsuri în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 1 martie 2018.

41. Cele două ordonanțe de urgență ale Guvernului au fost aprobate de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, la data de 5 martie 2018, respectiv 16 aprilie 2018, aflându-se, în prezent, în procedură parlamentară la Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională.

42. În continuare, Curtea reține că legea supusă controlului de constituționalitate a fost adoptată, ca urmare a cererii de reexaminare, de Senat la 7 martie 2018, **ca lege ordinară**, cu titlul „*pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății*”, și de Camera Deputaților la 4 aprilie 2018, **ca lege organică**, cu titlul „*pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul sănătății*”.

43. Pe data de 16 aprilie 2018, legea a fost trimisă Președintelui României în vederea promulgării, iar pe data de 25 aprilie 2018, Președintele României a sesizat Curtea Constituțională cu prezenta obiecție de neconstituționalitate.

44. Examinând criticile de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la faptul că în cadrul procedurii de reexaminare Parlamentul a depășit limitele investiției, încălcând art. 77 alin. (2) din Constituție, Curtea observă că dintr-un total de 53 de puncte ale art. I al Legii pentru modificarea unor acte normative din domeniul sănătății, în forma trimisă inițial la promulgare, cererea de reexaminare formulată de Președintele României a privit un număr de 10 puncte, respectiv pct. 4, 7, 15, 16, 23, 24, 25, 26, 34 și 42.

45. Dintre acestea, pct. 26 [cu referire la introducerea art. 699¹ după art. 699 din Legea nr. 95/2006] a fost modificat în conformitate cu cererea de reexaminare, în sensul că a fost eliminată precizarea că Agenția Națională a Medicamentului și Dispozitivelor Medicale „*este instituție sanitară fără paturi*”, și s-a prevăzut că este instituție publică cu personalitate juridică, organ de specialitate al administrației publice centrale.

46. Un număr de 4 puncte, respectiv pct. 4 [cu referire la introducerea lit. a¹) după lit. a) a alin. (1) al art. 170 din Legea nr. 95/2006], pct. 7 [cu referire la introducerea lit. d¹)—d³) după lit. d) a alin. (7) al art. 193 din Legea nr. 95/2006], pct. 25 [cu referire la modificarea pct. 17 și 19 a art. 699 din Legea nr. 95/2006] și pct. 34 [cu referire la introducerea alin. (2¹) după alin. (2) al art. 804 din Legea nr. 95/2006] au fost eliminate, întrucât modificările dispozițiilor Legii nr. 95/2006 operate prin acestea se regăsesc în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2018.

47. Un număr de 5 puncte, respectiv pct. 15 [cu referire la modificarea alin. (1), (4), (5) și (7) ale art. 391 din Legea nr. 95/2006], pct. 16 [cu referire la introducerea alin. (9)—(11) după alin. (8) al art. 391 din Legea nr. 95/2006], pct. 23 [cu referire la modificarea alin. (1) al art. 693 din Legea nr. 95/2006], pct. 24 [cu referire la introducerea alin. (11)—(13) după alin. (1) al art. 693 din Legea nr. 95/2006] și pct. 42 [cu referire la modificarea art. 889 din Legea nr. 95/2006] au fost menținute în forma adoptată inițial, înainte de formularea cererii de reexaminare.

48. De asemenea, cererea de reexaminare a privit și art. II, dispoziție legală care a fost menținută în forma legii adoptate după reexaminare.

49. În continuare, Curtea reține că, distinct de dispozițiile menționate în cererea de reexaminare, Parlamentul a operat modificări și în ceea ce privește un alt număr de 12 puncte ale art. I din lege.

50. Astfel, patru puncte, respectiv pct. 8 [cu referire la modificarea alin. (2) al art. 220 din Legea nr. 95/2006], pct. 9 [cu referire la introducerea alin. (3)—(5) după alin. (2) al art. 243 din Legea nr. 95/2006], pct. 10 [cu referire la introducerea alin. (5) după alin. (4) al art. 249 din Legea nr. 95/2006] și pct. 13 [cu referire la modificarea alin. (1) al art. 337 din Legea nr. 95/2006] au fost eliminate din cuprinsul legii, întrucât, astfel cum rezultă din rapoartele comisiilor parlamentare sesizate în fond în procedura de reexaminare, modificările dispozițiilor Legii nr. 95/2006 operate prin acestea se regăsesc în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2017, adoptată între timp. Eliminarea pct. 9, 10 și 13 ale art. I din lege a fost operată de Senat și menținută de Camera Deputaților, iar eliminarea pct. 8 al art. I din lege a fost operată de Camera Deputaților.

51. Șase puncte, respectiv pct. 1 [cu referire la introducerea alin. (2¹) după alin. (2) al art. 16 din Legea nr. 95/2006], pct. 27 [cu referire la introducerea art. 701¹ după art. 701 din Legea nr. 95/2006], pct. 30 [cu referire la modificarea alin. (8) al art. 800 din Legea nr. 95/2006], pct. 32 [cu referire la modificarea părții introductive și a lit. c) a art. 803 din Legea nr. 95/2006], pct. 33 [cu referire la modificarea alin. (2) al art. 804 din Legea nr. 95/2006] și pct. 36 [cu referire la introducerea lit. e) și f) după lit. d) a alin. (8) al art. 857 din Legea nr. 95/2006] au fost eliminate, întrucât modificările dispozițiilor Legii nr. 95/2006 operate prin acestea se regăsesc în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2018, adoptată între timp. Eliminarea acestor puncte a fost operată de Camera Deputaților.

52. Alte două puncte, respectiv pct. 3 [cu referire la modificarea alin. (1) al art. 169 din Legea nr. 95/2006] și pct. 35 [cu referire la modificarea art. 814 din Legea nr. 95/2006] au fost modificate pentru corelare cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2018. Modificarea punctelor menționate a fost operată de Camera Deputaților.

53. Curtea observă, astfel, că în cererea de sesizare a Curții Constituționale, Președintele României a indicat doar un număr de 11 modificări operate în afara limitelor cererii de reexaminare, față de cele 12 identificate în paragrafele 49—52 din prezenta decizie, fiind omis pct. 33 al art. I din lege care a fost eliminat de Parlament întrucât se regăsea în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2018.

54. În concluzie, Curtea reține că dintr-un număr de 53 de puncte ale art. I din legea adoptată și trimisă inițial la promulgare, în urma parcurgerii procedurii de reexaminare a acesteia în Parlament, a mai rămas un număr de 39 de puncte ca urmare a eliminării unui număr de 14 puncte.

55. Jurisprudența Curții asupra limitelor legiferării în ipoteza formulării unei cereri de reexaminare de către Președintele României, în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție, a conturat soluțiile pe care Parlamentul le poate adopta în urma parcurgerii procedurii de reexaminare [Decizia nr. 355 din 4 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2007, Decizia nr. 991 din 1 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 6 octombrie 2008, Decizia nr. 1.596 din 14 decembrie 2011, Decizia nr. 1.597 din 14 decembrie 2011, Decizia nr. 1.598 din 14 decembrie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 924 din 27 decembrie 2011, Decizia nr. 81 din 27 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 14 martie 2013, Decizia nr. 30 din 27 ianuarie 2016, Decizia nr. 31 din 27 ianuarie 2016, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 16 februarie 2016, și Decizia nr. 63 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 6 martie 2018]. Astfel, în raport cu solicitările cuprinse în cererea de reexaminare a Președintelui României, Parlamentul poate adopta orice fel de soluție pe care o va considera necesară: poate admite în întregime sau parțial solicitarea, poate să o respingă ori poate să modifice în totalitate sau parțial anumite texte care au legătură cu cererea de reexaminare, inclusiv prin recorelarea dispozițiilor legii [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 991 din 1 octombrie 2008]. Parlamentul trebuie să reexamineze toate textele de lege la care face referire cererea Președintelui României, precum și cele care au legătură cu acestea, asigurându-se succesiunea logică a ideilor și coerența reglementării.

56. În ceea ce privește corelarea dispozițiilor legii, Curtea a reținut că nu se poate admite ca reexaminarea să aibă drept consecință adoptarea unei legi cu contradicții sau necorelări între texte, astfel că, în virtutea regulilor de tehnică legislativă, necesitatea coerenței reglementării impune completarea unor texte din lege care nu au făcut în mod expres obiectul cererii de reexaminare. Această practică este în beneficiul reglementării și nu afectează limitele reexaminării, admiterea unor obiecții din

cererea de reexaminare putând antrena modificări cu privire la toate sau doar la unele dintre dispozițiile legii în cauză, ceea ce impune corelarea tuturor prevederilor acesteia, chiar prin eliminarea sau abrogarea unor texte [Decizia nr. 63 din 13 februarie 2018]. Prin urmare, Parlamentul poate modifica sau completa legea în sensul cerut de Președinte, poate menține legea în forma adoptată inițial sau, dimpotrivă, ținând seama și de punctul de vedere al Președintelui, o poate respinge [Decizia nr. 81 din 27 februarie 2013].

57. Curtea, comparând forma legii trimise la promulgare în data de 11 noiembrie 2017 cu cea trimisă la promulgare în data de 16 aprilie 2018, a observat în paragrafele 44—47 din prezenta decizie că Parlamentul, din cele 10 puncte criticate de Președintele României, a modificat un singur punct în sensul indicat în cererea de reexaminare, a păstrat în forma inițială cinci puncte și a eliminat patru, motivat de faptul că modificările dispozițiilor Legii nr. 95/2006 operate prin acestea se regăsesc în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2018. Eliminarea dispozițiilor menționate din cuprinsul legii nu a avut loc ca urmare a susținerii Președintelui României, ci a vizat corelarea cu un alt act normativ, intrat în vigoare în timpul procedurii legislative de reexaminare.

58. Totodată, Curtea, în paragrafele 49—52 din prezenta decizie, a observat faptul că, distinct de cererea de reexaminare, Parlamentul în procedura legislativă de reexaminare a legii a mai eliminat o serie de alte dispoziții ale acesteia, respectiv art. I pct. 1, 8, 9, 10, 13, 27, 30, 32, 33 și 36, deoarece modificările dispozițiilor Legii nr. 95/2006 operate prin acestea se regăsesc în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2017 și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2018, și a mai modificat, în vederea corelării cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2018, alte două prevederi ale legii, respectiv art. I pct. 3 și 35, intervenții care nu au legătură cu susținerile Președintelui României formulate prin cererea de reexaminare.

59. Intervențiile legislative care excedează cadrului cererii de reexaminare, respectiv eliminarea și modificarea unora dintre dispozițiile legii, au fost făcute ca urmare a intrării în vigoare între momentul formulării cererii de reexaminare de către Președintele României și momentul adoptării legii reexaminată a două ordonanțe de urgență prin care se modifică dispoziții ale Legii nr. 95/2006, așadar având același obiect de reglementare ca și legea supusă controlului de constituționalitate.

60. Curtea subliniază faptul că Președintele României nu putea sesiza aspecte legate de conținutul legii prin raportare la alte acte normative în vigoare în vederea corelării cu ansamblul reglementării, având în vedere faptul că cele două ordonanțe de urgență au intrat în fondul activ al legislației ulterior formulării solicitării de către Președintele României și anterior finalizării procedurii de reexaminare.

61. În ceea ce privește posibilitatea Parlamentului ca în procedura legislativă de reexaminare să procedeze la corelarea unor dispoziții legale, coordonatele trasate în jurisprudența Curții statuează cu privire la acest procedeu în cadrul aceluiași act normativ, și nu prin raportare la alte reglementări în vigoare.

62. În cauza de față, procedura parlamentară de reexaminare a legii criticate (4 decembrie 2017 — 16 aprilie 2018) a interferat cu intervenția Guvernului (7 decembrie 2017, respectiv 1 martie 2018) în același domeniu de reglementare prin adoptarea celor două ordonanțe de urgență care, la rândul lor, au intrat în procedura parlamentară de aprobare, potrivit art. 115 alin. (5) din Constituție. Astfel, pornind de la cererea de reexaminare formulată de Președintele României, au fost suprapuse și combinate proceduri distincte din punctul de vedere al obiectului, inițiatorilor sau al modului de aprobare, context în care Parlamentul a încercat evitarea dublei legiferări, uzând de procedura de reexaminare.

63. Or procedura legislativă de reexaminare a unei legi este o procedură specială prin care se redeschide procedura parlamentară numai pentru criticile formulate de Președintele României; în situația dată Parlamentul avea posibilitatea să respingă legea, ca urmare a cererii de reexaminare raportate la intrarea în vigoare a noilor reglementări, astfel încât atribuția Președintelui României exercitată în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție să nu fie afectată, respectându-și totodată rolul constituțional conferit de art. 61 alin. (1) potrivit căruia este unica autoritate legiuitoare a țării, cu rol de sistematizare și omogenizare a legislației, având posibilitatea ca în procedura parlamentară de adoptare a legilor de aprobare a celor două ordonanțe de urgență să prevadă și modificările aduse Legii nr. 95/2006 prin legea supusă reexaminării. În acest fel, Parlamentul ar fi avut posibilitatea elaborării unei reglementări unice, coerente, neechivoce și corelate din punct de vedere tehnico-legislativ atât cu celelalte modificări propuse de Guvern, cât și cu actul de bază supus modificării.

64. Mai mult, potrivit Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, în procesul de legiferare trebuie să se evite paralelismele legislative, fiind interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative [art. 16 alin. (1)], iar în cazul existenței acestora se va proceda fie la abrogare, fie la concentrarea materiei în reglementări unice [art. 16 alin. (2)]. Așadar, proiectul de act normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației prin corelarea cu actele normative cu care se află în conexiune [art. 13].

65. Totodată, Curtea observă că potrivit art. 150 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 25 ianuarie 2018, în cazul cererii de reexaminare formulate de Președintele României, aceasta va fi înscrisă în cel mult 30 de zile în proiectul ordinii de zi a Senatului, iar reexaminarea legii se face cu respectarea procedurii legislative. În mod similar statuează și art. 137 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 28 iunie 2016, care mai prevede cele trei variante de propunere pe care le poate cuprinde raportul comisiei [adoptarea legii modificate și completate în întregime sau parțial, în sensul cerut de Președinte în cererea de reexaminare; adoptarea legii în forma adoptată inițial de Parlament, în cazul în care se resping solicitările formulate în cererea de reexaminare; respingerea legii], precum și faptul că în cazul în care solicitările din cererea de reexaminare sunt acceptate, în parte sau în totalitate, comisia va formula textele corespunzătoare care trebuie să aibă legătură cu solicitările din cererea de reexaminare și să asigure corelarea tehnico-legislativă a tuturor dispozițiilor legii.

66. În continuare, Curtea reține faptul că, prin Decizia nr. 63 din 13 februarie 2018, paragraful 47, a statuat că relația dintre Președintele României și Parlament este caracterizată printr-un dialog constituțional permanent, iar în cadrul acestuia fiecare dintre cele două autorități trebuie să colaboreze în mod loial, cu respectarea rolului lor constituțional. Dialogul constituțional are drept efect redeschiderea procedurii legislative între aceste instituții, însă numai în limitele cererii de reexaminare. Depășirea acestor limite ar acorda, în cadrul acestei relații, un rol preeminent fie Parlamentului, fie Președintelui României, după caz, întrucât, dacă s-ar redeschide procedura legislativă indiferent de limitele cererii de reexaminare, Parlamentul ar putea adopta o lege cu un conținut total diferit față de cea inițială, iar Președintele României nu va mai putea cere reexaminarea acesteia, fiind vorba, în sens strict formal, de aceeași lege, ceea ce impune promulgarea acesteia în termen

de 10 zile de la comunicarea sa. În același sens, Curtea a reținut că, din contră, dacă s-ar aprecia că în ipoteza anterferită Parlamentul a adoptat o nouă lege, Președintele României ar dispune de dreptul de a formula o nouă cerere de reexaminare; or această apreciere ar aparține Președintelui României, care ar putea bloca procesul legislativ, transformând dreptul de veto suspensiv de care beneficiază într-unul decizional.

67. Rezultă că soluția corectă care conciliază rolul preeminent al Parlamentului în procesul de legiferare și rolul Președintelui României de a sancționa punerea în executare a legii este aceea ca dezbaterile parlamentare să fie reluate în limitele cererii de reexaminare. Această soluție se sprijină pe dialogul constituțional dintre cele două autorități publice, ce implică separarea și echilibrul dintre funcțiile statului pe care acestea le exercită, pe necesitatea respectării rolului lor constituțional și pe colaborarea constituțională loială dintre acestea. Ignorarea acestor principii duce la adoptarea unei legi față de care Președintele nu își poate exercita dreptul de veto suspensiv sau, din contră, va putea uza de mai multe ori de acest drept cu privire la una și aceeași lege, dar cu conținut normativ diferit, după propria sa apreciere, ajungându-se la nesocotirea textului constituțional.

68. Pentru argumentele prezentate, Curtea constată că Parlamentul a depășit limitele stabilite prin cererea de reexaminare formulată de Președintele României, fiind încălcate dispozițiile art. 77 alin. (2) din Constituție, astfel încât legea criticată, în ansamblul său, este neconstituțională.

69. Astfel fiind constatată neconstituționalitatea legii criticate, Curtea are în vedere jurisprudența sa potrivit căreia controlul de constituționalitate se păstrează în limitele sesizării (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 507 din 17 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, sau Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012), invocarea altor norme de referință putând fi realizată doar în ipoteza în care Curtea a constatat, în prealabil, încălcarea uneia dintre normele de referință invocate de autorii excepției (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011, Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013, sau Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013).

70. Prin urmare, având în vedere jurisprudența anterior menționată, Curtea își va extinde controlul de constituționalitate și prin raportare la dispozițiile art. 76 alin. (1) și (2) din Constituție, în componenta privind votul necesar adoptării legilor în fiecare Cameră.

71. În cauza de față, nu revine Curții Constituționale rolul de a stabili caracterul ordinar sau organic al legii supuse controlului de constituționalitate, ci acela de a sancționa o neregularitate apărută în procesul de legiferare al acesteia, respectiv faptul că, în urma reexaminării, cele două Camere ale Parlamentului au adoptat legea în mod diferit sub aspectul caracterului acesteia. Astfel, Senatul, în calitate de Cameră de reflecție, a adoptat, la data 7 martie 2018, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, ca lege ordinară, aspect care rezultă din raportul comisiei sesizate în fond ca urmare a cererii de reexaminare, din stenograma ședinței din 7 martie 2018 a Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41 din 16 martie 2018, precum și din mențiunea finală a legii care atestă adoptarea legii cu respectarea prevederilor **art. 76 alin. (2)** din Constituție.

72. La aceeași dată, legea a fost înaintată Camerei Deputaților prin Adresa nr. L497/2016 din 7 martie 2018, cu mențiunea că, potrivit art. 75 alin. (1) și (3) din Constituție, Camera Deputaților este Cameră decizională. Camera

Deputaților a adoptat, la data de 4 aprilie 2018, Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății, ca lege organică, aspect care rezultă din raportul comisiei sesizate în fond ca urmare a cererii de reexaminare, stenograma ședinței din 4 aprilie 2018 a Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 56 din 13 aprilie 2018, precum și din mențiunea finală a legii care atestă adoptarea legii cu respectarea prevederilor **art. 76 alin. (1)** din Constituție.

73. În fine, Curtea observă că legea trimisă la promulgare — *Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății* —, ca urmare a parcurgerii procedurii de reexaminare, cuprinde următoarea formulă de atestare: „*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.*”

74. În acest context, Curtea reține că formula de atestare a legalității adoptării legii nu corespunde realității, precizând faptul că Parlamentul a adoptat o lege cu caracter organic, în condițiile în care cele două Camere ale sale au apreciat în mod diferit cu privire la caracterul acesteia, respectiv Senatul a adoptat-o ca lege ordinară, iar Camera Deputaților ca lege organică.

75. Dispozițiile constituționale ale art. 76 alin. (1) și (2) stabilesc majoritatea de voturi necesară pentru adoptarea legilor, în funcție de cum acestea au caracter organic sau ordinar, majoritate care trebuie obținută atât în Camera Deputaților, cât și în Senat, textul constituțional statuând că legile organice/ordinare **se adoptă** cu votul majorității membrilor/votul majorității membrilor prezenți **din fiecare Cameră**. Prin urmare, Constituția recunoaște egalitatea Camerelor Parlamentului sub aspectul adoptării proiectelor de lege sau propunerilor legislative, care odată votate de o Cameră se transmit celeilalte Camere, care le va examina și aproba printr-o procedură identică.

76. Având în vedere faptul că adoptarea legii, ca parte a procesului legislativ, vizează votul final exercitat de către Parlament asupra ansamblului legii, aceasta nu poate fi adoptată de prima Cameră sesizată cu majoritatea impusă de exigențele art. 76 alin. (2) din Constituție — cu caracter ordinar, pentru ca, ulterior, în Camera decizională să fie votată cu majoritatea impusă de exigențele art. 76 alin. (1) — caracter organic, pentru că textul constituțional impune adoptarea legii în ambele Camere cu aceeași majoritate cerută în funcție de caracterul acesteia. Împrejurarea că legea a fost adoptată ca lege organică numai de către Camera decizională nu legitimează calificarea acesteia ca fiind organică, cu atât mai

mult cu cât formula de atestare a legalității adoptării legii indică respectarea de către Parlamentul României a dispozițiilor art. 76 alin. (1) sau (2), după caz. De asemenea, chiar dacă numărul de voturi se înscrie în proporția corespunzătoare unei majorități absolute necesare adoptării unei legi organice, în condițiile în care formula de atestare menționează că aceasta a fost adoptată ca lege ordinară, Curtea constată că acest aspect nu poate legitima acoperirea viciilor de neconstituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a dat prevalență celor înscrise în formula de atestare a autenticității legii, care include formula de atestare a legalității adoptării proiectului de lege, utilizată de fiecare Cameră a Parlamentului. Importanța acestei mențiuni rezidă din faptul că ea reprezintă indiciul esențial cu privire la respectarea procedurii de adoptare a legilor, astfel cum aceasta este consacrată de Legea fundamentală (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2017, paragraful 42). Așadar, Curtea reține că ambele Camere ale Parlamentului trebuie să trateze legea ca ordinară sau organică și să o adopte conform exigențelor art. 76 alin. (1) sau (2) din Constituție, după caz.

77. Prin urmare, Curtea reține și încălcarea dispozițiilor art. 76 alin. (1) și (2) din Constituție.

78. Față de cauza de neconstituționalitate extrinsecă reținută prin raportare la dispozițiile art. 76 alin. (1) și (2) și art. 77 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că nu mai este cazul să examineze și motivele de neconstituționalitate intrinsecă formulate de autorul obiecției de neconstituționalitate (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 82 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 16 ianuarie 2009).

79. Efectul juridic al prezentei decizii este circumscris art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală și jurisprudenței Curții în materie (a se vedea în acest sens Decizia nr. 581 din 20 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 737 din 22 septembrie 2016, paragrafele 44—47, Decizia nr. 308 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012 sau Decizia nr. 820 din 7 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 23 iunie 2010), astfel că Parlamentului îi revine obligația de a constata încetarea de drept a procesului legislativ, ca urmare a constatării neconstituționalității legii, în integralitatea sa, iar, în ipoteza inițierii unui nou demers legislativ cu privire la același domeniu de reglementare, să se conformeze celor statuate prin decizia de față.

80. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată și constată că Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 391

din 6 iunie 2018

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind aprobarea Programului de susținere pentru activitatea de reproducție, incubație și de creștere în sectorul avicol

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind aprobarea Programului de susținere pentru activitatea de reproducție, incubație și de creștere în sectorul avicol, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.336 din 7 mai 2018 și constituie obiectul Dosarului nr. 661A/2018.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se arată că, în domeniul ajutorului de stat și al concurenței, Comisia Europeană este singura instituție care decide asupra compatibilității măsurii acordării ajutoarelor de stat cu normele Uniunii Europene incidente, iar cadrul normativ în acest domeniu este reprezentat de art. 107—109 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit, în continuare, *TFUE*). Astfel, potrivit art. 108 alin. (3) și (4) din Tratat, Comisia Europeană este informată în timp util, pentru a-și prezenta observațiile cu privire la proiectele care urmăresc să instituie sau să modifice ajutoarele de stat, iar înainte de pronunțarea unei decizii finale de către Comisie, statul membru în cauză nu poate pune în aplicare măsurile preconizate. În acest sens sunt și prevederile art. 3 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, act normativ care a transpus în legislația națională prevederile art. 106—109 din *TFUE*.

4. Potrivit art. 20 din legea dedusă controlului de constituționalitate, schema de ajutor de stat prevăzută în acest act normativ se notifică la Comisia Europeană, de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale [art. 20 alin. (1)], iar în situația în care decizia Comisiei Europene de acordare a ajutorului de stat conține prevederi noi sau diferite față de schema notificată, prevederile schemei de ajutor de stat se completează și/sau se modifică în mod corespunzător [art. 20 alin. (2)]. Or se arată în motivarea obiecției de neconstituționalitate că simpla notificare a Comisiei Europene, cu o schemă de ajutor de stat, potrivit art. 20 alin. (1) din legea criticată, nu echivalează cu încuviințarea ei de către Comisie. Astfel, în condițiile în care legea criticată va intra în vigoare în condițiile art. 78 din Constituție și în absența unui termen expres, în cuprinsul aceleiași legi, care să asigure primirea deciziei Comisiei Europene, ajutorul de stat ar urma să fie implementat anterior primirii deciziei, ceea ce contravine dispozițiilor art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, prin raportare la prevederile art. 107—109 din *TFUE*, ce beneficiază de prioritate în aplicare față de dispozițiile contrare din legile interne.

5. Se mai arată că prevederile art. 107—109 din *TFUE* au relevanță constituțională, prin îndeplinirea dublei condiționalități, în sensul stabilit prin deciziile Curții Constituționale nr. 668 din

18 mai 2011 și nr. 64 din 24 februarie 2015, respectiv sunt suficient de clare, precise și neechivoce, fie prin ele însele, fie prin prisma interpretării date de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, iar, pe de altă parte, prin conținutul lor normativ au un standard de protecție egal cu cel cuprins în art. 135 din Constituție, referitoare la protecția, între altele, a concurenței loiale. În consecință, se arată că din ansamblul normelor europene și interne rezultă că măsurile ce constituie ajutor de stat pot fi adoptate și acordate numai cu condiția autorizării de către Comisia Europeană, iar adoptarea unei legi care să acorde ajutor de stat cu nesocotirea acestor norme este de natură să încalce și prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la principiul legalității și al securității raporturilor juridice.

6. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

7. Președintele Camerei Deputaților apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Se arată că prevederile art. 20 din legea criticată nu contravin dispozițiilor art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, fiind în acord cu prevederile art. 107 alin. (3) lit. a)—c) și art. 108 alin. (1) din *TFUE*. Mai mult, notificarea schemei de ajutor de stat este prevăzută în dispozițiile art. 2 alin. (3) din legea criticată, potrivit căruia: „*Schema de ajutor de stat se notifică la Comisia Europeană, conform dispozițiilor art. 108 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.*”

9. Se mai arată, referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 148 alin. (2) din Constituție, că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit că nu este de competența sa analizarea conformității unei dispoziții de drept național cu textul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, prin prisma dispozițiilor art. 148 din Constituție. O atare competență aparține instanței de judecată, care, din oficiu sau la cererea părții, poate formula o întrebare preliminară în sensul art. 267 din Tratat, la Curtea de Justiție a Uniunii Europene. De asemenea, invocă jurisprudența Curții Constituționale cu privire la aplicabilitatea normelor de drept european în cadrul controlului de constituționalitate, respectiv Decizia nr. 668 din 18 mai 2011.

10. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 135 din Constituție, se arată că acestea nu au incidență în cauză, întrucât ipoteza normativă a textului criticat nu vizează crearea unui impediment de natură fiscală cu privire la libera circulație a mărfurilor, ci crearea cadrului favorabil pentru creșterea calității vieții și a dezvoltării regionale.

11. Președintele Senatului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

12. De asemenea, la dosarul cauzei a fost depus un înscris, înregistrat la Curtea Constituțională cu nr. 3.430 din 9 mai 2018, din partea Asociației Producătorilor de Carne de Porc din România, Uniunii Crescătorilor de Păsări din România și Asociației Fermierilor din România, prin care subliniază importanța legilor care au drept scop sprijinul pentru fermierii din sectorul animal și din sectorul vegetal.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost sesizată, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie dispozițiile Legii privind aprobarea Programului de susținere pentru activitatea de reproducție, incubaj și de creștere în sectorul avicol. Analizând obiecția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta privește legea în ansamblul său, cu privire specială asupra dispozițiilor art. 20 din Legea privind aprobarea Programului de susținere pentru activitatea de reproducție, incubaj și de creștere în sectorul avicol. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) *Schema de ajutor de stat prevăzută în prezenta lege se notifică la Comisia Europeană de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.*

(2) *În situația în care decizia Comisiei Europene de acordare a ajutorului de stat conține prevederi noi sau diferite față de schema notificată, prevederile schemei de ajutor de stat se completează și/sau se modifică în mod corespunzător.*”

15. Textele constituționale invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (5), în componenta sa privind principiul legalității și principiul securității raporturilor juridice, art. 135 — *Economia* și ale art. 148 alin. (2) și (4) referitoare la prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări europene cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne, respectiv, referitoare la ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din prevederile art. 148 alin. (2) din Constituție.

16. În prealabil examinării obiecției de neconstituționalitate, Curtea are obligația verificării condițiilor de admisibilitate ale acesteia, prin prisma titularului dreptului de sesizare, a termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și a obiectului controlului de constituționalitate. Dacă primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea anterioară, iar constatarea neîndeplinirii uneia dintre ele are efecte dirimante, făcând inutilă analiza celorlalte condiții (Decizia nr. 66 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 martie 2018, paragraful 38).

17. În ceea ce privește titularul dreptului de sesizare, Curtea reține că este îndeplinită condiția de admisibilitate, obiecția de neconstituționalitate fiind formulată de Președintele României, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție.

18. Referitor la termenul în care a fost formulată prezenta obiecție de neconstituționalitate, examinând procesul legislativ de adoptare a legii criticate, Curtea reține că proiectul de lege privind aprobarea Programului de susținere pentru activitatea de reproducție, incubaj și de creștere în sectorul avicol a fost inițiat de un grup de 78 de deputați și senatori, a fost adoptat de Senat, la data de 14 noiembrie 2017, și de Camera Deputaților, la data de 19 decembrie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituție. În interiorul termenului de promulgare de 20 de zile, prevăzut de art. 77 alin. (1) din Constituție, Președintele României a formulat cerere de reexaminare, iar, ca urmare a acestei cereri, legea a fost adoptată de Senat la data de 19 februarie 2018 și de Camera Deputaților la data de 18 aprilie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituție.

19. Analizând varianta redacțională a legii criticate, înainte și după formularea cererii de reexaminare, Curtea reține că

cererea de reexaminare a fost respinsă în legătură cu prevederile art. 19 alin. (2) din varianta redacțională trimisă inițial la promulgare, devenit art. 20 din legea trimisă la promulgare după adoptarea acesteia, ca urmare a cererii de reexaminare. Astfel, potrivit art. 19 din legea trimisă la promulgare, în legătură cu care a fost formulată cererea de reexaminare: „(1) *Schema de ajutor de stat prevăzută de prezenta lege se implementează după primirea deciziei Comisiei Europene de acordare a ajutorului de stat.*

(2) *În situația în care decizia Comisiei Europene de acordare a ajutorului de stat conține prevederi noi ori diferite față de schema notificată, prevederile schemei de ajutor de stat se completează și/sau se modifică în mod corespunzător.*”

20. După adoptarea legii, în urma cererii de reexaminare, art. 19 a devenit art. 20, cu următoarea redactare: „Art. 20 — (1) *Schema de ajutor de stat prevăzută în prezenta lege se notifică la Comisia Europeană de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.*

(2) *În situația în care decizia Comisiei Europene de acordare a ajutorului de stat conține prevederi noi sau diferite față de schema notificată, prevederile schemei de ajutor de stat se completează și/sau se modifică în mod corespunzător.*”

21. În legătură cu acest din urmă articol, și, în consecință, cu întregul act normativ, în ansamblul lui, Președintele a formulat prezenta obiecție de neconstituționalitate, în interiorul termenului de 10 zile, de la primirea legii adoptate după reexaminare, în temeiul art. 77 alin. (3) din Constituție. Așadar, Curtea reține că varianta redacțională a soluției legislative supuse controlului de constituționalitate, de către Președintele României, prin prezenta sesizare, este identică, în esență soluției normative, cu cea în legătură cu care a formulat cererea de reexaminare. Mai mult, din examinarea cererii de reexaminare, înaintate de Președintele României, către Camera Deputaților și către Senat, cu nr. CA/144 din data de 18 ianuarie 2018, Curtea reține că aspectele în legătură cu care s-a cerut reexaminarea, referitoare la art. 19 alin. (2) din legea trimisă la promulgare, sunt identice cu criticile de neconstituționalitate formulate prin prezenta obiecție de neconstituționalitate, în legătură cu prevederile art. 20 alin. (2).

22. În aceste condiții, în cauza de față, devin aplicabile cele constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, care privesc o condiție de admisibilitate referitoare la sfera de competență a Curții Constituționale, și anume că, în ipoteza în care critica autorului obiecției de neconstituționalitate „vizează un text de lege care nu a făcut obiectul reexaminării în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție, obiecția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, și anume aceea de a se limita la modificările ce au fost aduse legii în procesul de reexaminare. Întrucât obiecția de neconstituționalitate este inadmisibilă, Curtea nu va mai proceda la examinarea criticilor formulate pe fondul reglementării”. Aceste considerente, raportate la art. 147 alin. (2) din Constituție, sunt aplicabile în prezenta cauză, *mutatis mutandis*, și cererii de reexaminare formulate de Președintele României, în condițiile art. 77 alin. (2) din Constituție, cerere care a fost respinsă, în parte, respectiv în legătură cu soluția normativă supusă în prezent controlului de neconstituționalitate (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018, paragraful 31).

23. Așa cum s-a reținut în decizia menționată, paragraful 32, în măsura în care un text legal nu a format obiectul reexaminării în procedura de punere de acord a dispozițiilor constatate ca fiind neconstituționale cu decizia de neconstituționalitate, el nu poate forma obiectul controlului de constituționalitate a legii reexaminată (a se vedea și Decizia nr. 252 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 9 mai 2018, paragraful 129). Similar, cererea de reexaminare formulată conform art. 77 alin. (2) din Constituție are drept efect

redeschiderea procedurii legislative, însă numai în limitele cererii de reexaminare [Decizia nr. 63 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 6 martie 2018, paragraful 47]. Parlamentul trebuie să reexamineze toate textele de lege la care face referire cererea Președintelui României, precum și pe cele care au legătură cu acestea, asigurându-se succesiunea logică a ideilor și coerența reglementării. În acest context se impune a fi modificate chiar și unele dispoziții ale legii care nu au fost în mod expres cuprinse în cererea de reexaminare, dar care sunt în mod indisolubil legate de acestea (Decizia nr. 63 din 13 februarie 2018, paragraful 46). Prin urmare, și în privința legii adoptate ca urmare a admiterii cererii de reexaminare, în măsura în care un text legal nu a format obiectul reexaminării, de către Parlament, el nu poate forma obiectul controlului de constituționalitate a legii reexaminată. De asemenea, întrucât cererea de reexaminare nu este obligatorie pentru Parlament, spre deosebire de decizia de neconstituționalitate, în cazul în care Parlamentul o respinge sau o admite în parte, nu pot forma obiect al controlului de constituționalitate dispozițiile legale nereexaminată, și anume cele care nu au suferit niciun eveniment legislativ în procedura de reexaminare. Prin urmare, indiferent că o cerere de reexaminare a fost admisă/admisă în parte/respinsă, pot forma obiectul controlului *a priori* de constituționalitate numai dispozițiile legale supuse unor intervenții legislative în procedura de reexaminare, precum și procedura de adoptare a legii în urma cererii de reexaminare, cu titlu exemplificativ, reținându-se cvorumul de ședință, majoritatea de vot sau ordinea de sesizare a Camerelor Parlamentului. În măsura în care titularii dreptului de sesizare a Curții Constituționale prevăzuți la art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție formulează o obiecție de neconstituționalitate, fără a contesta diferența specifică dintre varianta redacțională a legii reexaminată și cea inițială a legii, Curtea urmează să constate inadmisibilitatea acesteia (Decizia nr. 334 din 19 mai 2018, paragraful 32).

24. În prezenta cauză, Curtea reține că cererea de reexaminare a fost respinsă de Parlament, respectiv în privința soluției normative criticate în prezenta sesizare, astfel că obiecția de neconstituționalitate, formulată în interiorul termenului de 10 zile, prevăzut de art. 77 alin. (3) din Constituție, nu mai putea viza decât critici de neconstituționalitate extrinsecă, cu privire la procedura de adoptare a legii, respectiv diferența specifică dintre varianta redacțională a legii reexaminată și cea inițială. În această etapă a promulgării, în condițiile art. 77 alin. (3) din Constituție, critici de neconstituționalitate intrinsecă puteau fi formulate numai în privința dispozițiilor legale reexaminată; or, în cazul de față, ca

urmare a respingerii cererii de reexaminare, dispoziția legală supusă în prezent controlului de constituționalitate nu a fost reexaminată, astfel încât nu puteau fi aduse critici de neconstituționalitate intrinsecă însăși soluției normative cuprinse în forma inițială a legii, anterioare cererii de reexaminare formulate. Astfel de critici puteau fi formulate în perioada 30 decembrie 2017—18 ianuarie 2018, interval temporar care cuprinde *dies a quo* — data trimiterii legii spre promulgare și *dies a quem* — data expirării termenului ipotetic de promulgare, aspect ce se încadrează în ipoteza a doua din paragraful 70 al Deciziei nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, cu referire la termenul de 20 zile de promulgare, conform art. 77 alin. (1) din Constituție (a se vedea și Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, paragraful 33). În accepțiunea Deciziei nr. 67 din 21 februarie 2018, paragraful 70, o obiecție de neconstituționalitate (i) va fi întotdeauna admisibilă dacă se realizează în interiorul termenelor legale de 5 zile, respectiv 2 zile, prevăzute de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, (ii) va fi admisibilă după depășirea termenului legal prevăzut de Legea nr. 47/1992, în interiorul termenelor de promulgare de 20 de zile, respectiv 10 zile, prevăzute de art. 77 alin. (1) și (3) din Constituție, însă condiționat de nepromulgarea legii, (iii) va fi admisibilă în ipoteza întreruperii termenului de promulgare, ca urmare a formulării în prealabil a unei alte sesizări de neconstituționalitate, doar dacă s-a realizat în interiorul termenului de promulgare de 20 de zile, respectiv de 10 zile, pe care titularul sesizării l-ar fi avut la dispoziție ipotetic, dacă nu ar fi intervenit cazul de întrerupere a procedurii promulgării. Dimpotrivă, dacă nu sunt întrunite condițiile cu privire la termenele stabilite de lege și de Constituție, sesizarea Curții va fi respinsă ca inadmisibilă.

25. În consecință, Curtea reține că, deși obiecția a fost formulată în termenul stabilit prin ipoteza a doua din paragraful 70 al Deciziei nr. 67 din 21 februarie 2018, cu referire la termenul de promulgare de 10 zile, conform art. 77 alin. (3) din Constituție, criticile de neconstituționalitate invocate de către Președintele României au o natură intrinsecă și în mod evident nu vizează dispoziții legale care să fi fost supuse reexaminării, din moment ce cererea de reexaminare a fost respinsă în legătură cu soluția normativă supusă controlului de constituționalitate. Prin urmare, în considerarea acestui aspect, care vizează sfera de competență a instanței constituționale, Curtea reține că, în prezenta cauză, nu a fost legal sesizată să soluționeze obiecția de neconstituționalitate formulată, drept pentru care Curtea va respinge ca inadmisibilă obiecția de neconstituționalitate.

26. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi*,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind aprobarea Programului de susținere pentru activitatea de reproducție, incubaj și de creștere în sectorul avicol.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 iunie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

*Cu opinia separată a doamnei judecător Livia Doina Stanciu, în sensul celei formulate la Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind numirea controlorului financiar șef la Corpul controlorilor delegați din cadrul Ministerului Finanțelor Publice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 19 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Gavrilaş Luminița, controlor delegat la Corpul controlorilor delegați din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, se numește în funcția de controlor financiar șef al Corpului controlorilor delegați, pentru un mandat de 6 ani.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 17 iulie 2018.
Nr. 535.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind trecerea unui imobil din domeniul privat al statului în domeniul public al statului și înscrierea acestuia în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, având în vedere prevederile art. 8 alin. (1) și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 863 lit. e) și al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 665/2014 privind reglementarea situației juridice a unui imobil destinat construcției Complexului Național de Tenis din cadrul Complexului Sportiv Național „Lia Manoliu”,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Imobilul având datele de identificare prevăzute în anexă trece din domeniul privat al statului în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu”.

Art. 2. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului prin Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu” a imobilului având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — La intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, Ministerul Tineretului și Sportului — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu” își va actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorice și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul tineretului și sportului,
Ioana Bran
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Paul Stănescu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 17 iulie 2018.
Nr. 547.

DATE DE IDENTIFICARE

ale imobilului care trece din domeniul privat al statului în domeniul public al statului și se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aflat în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului – Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu”

Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumirea imobilului	Caracteristicile tehnice	Valoarea imobilului	Adresa din inventarul centralizat	Administrator
A se atribui	8.26.02	Imobil teren + construcție	Teren în suprafață totală de 18.468 mp și construcție C1 — depozit materiale și echipament sportive cu suprafața construită desfășurată de 958 mp CF 232735	28.838.258	Țara: România Municipiul București, sectorul 2, bd. Basarabia nr. 37—39	Ministerul Tineretului și Sportului — Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu” (CUI 4203890)

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind stabilirea structurii organizatorice și a numărului de personal al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și al instituțiilor subordonate

Având în vedere:

— prevederile art. 3 alin. (111) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Consiliului de administrație al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 15/26.07.2018, în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Structura organizatorică a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

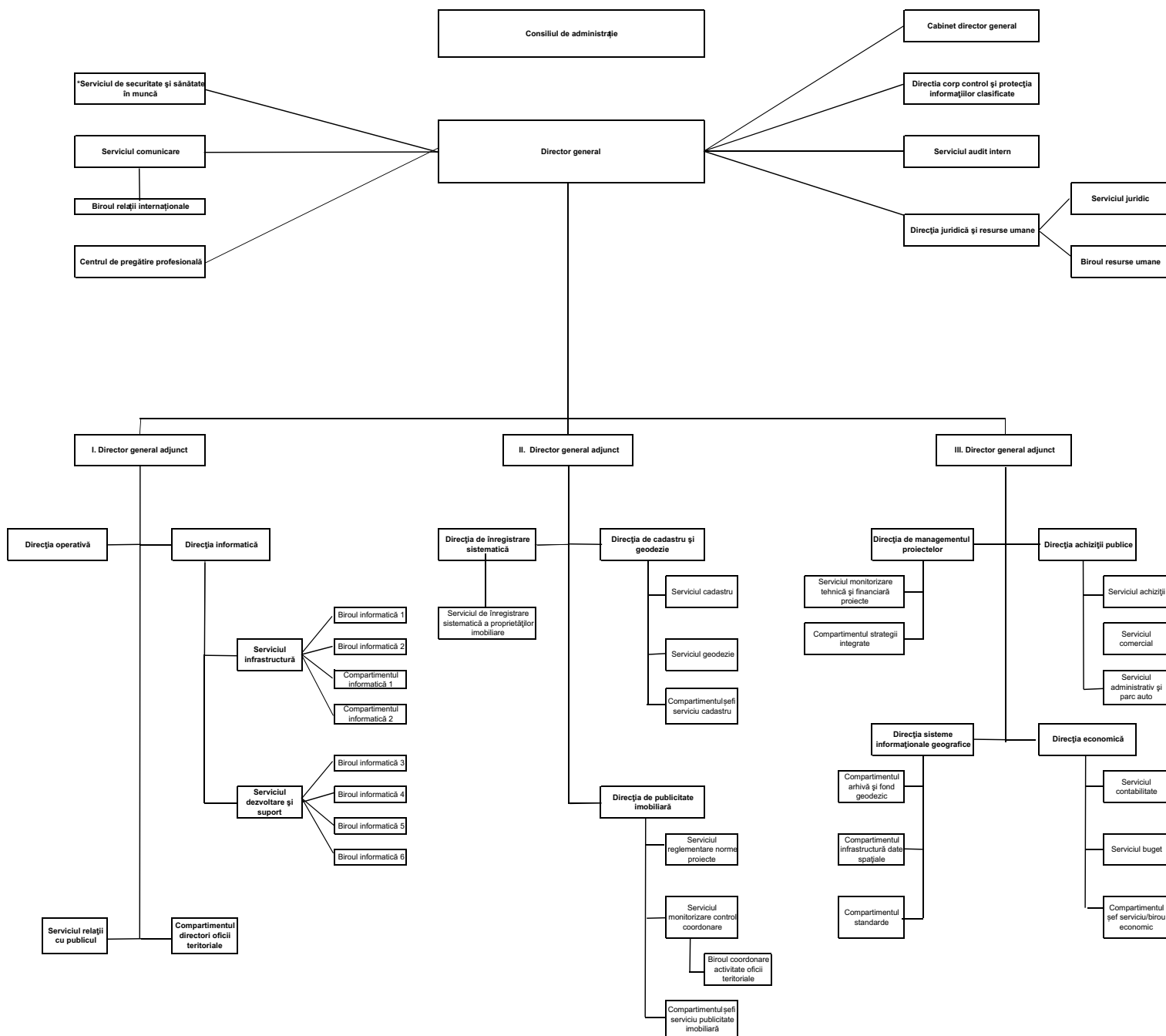
Art. 2. — Numărul de posturi al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și al instituțiilor subordonate

este de 3.780, din care 650 de posturi pe perioadă determinată pentru implementarea Programului național de cadastru și carte funciară.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară

* Serviciul de securitate și sănătate în muncă se organizează la nivel de compartiment

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 942 din 26 iulie 2018

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 1.175 din 23 iulie 2018

ORDIN

privind modificarea art. II din Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 909/1.163/2018 pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 674/252/2012 privind aprobarea formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a Normelor metodologice privind utilizarea și modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu

Având în vedere Referatul de aprobare nr. S.P. 8.648 din 26.07.2018 al Ministerului Sănătății și nr. D.G. 3.137 din 23.07.2018 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— titlului VIII „Asigurările sociale de sănătate” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 397/836/2018 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2018 a Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 972/2006 pentru aprobarea Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Articolul II din Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 909/1.163/2018 pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 674/252/2012 privind aprobarea formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a Normelor metodologice privind utilizarea și modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 20 iulie 2018, se modifică după cum urmează:

„**Art. II.** — (1) Prescripțiile medicale electronice emise de furnizorii de servicii medicale până la data implementării în platforma informatică din asigurările de sănătate (PIAS) a formularului de prescripție medicală electronică — componenta prescriere, prevăzut la art. I, se pot elibera de către farmacii până la data expirării termenului de valabilitate al prescripției medicale stabilit potrivit prevederilor legale în vigoare la data prescrierii medicamentului.

(2) Termenul de implementare în PIAS prevăzut la alin. (1) este de maximum 3 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Corina Silvia Pop,
secretar de stat

p. Președintele Casei Naționale
de Asigurări de Sănătate,
Răzvan-Teohari Vulcănescu

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN**privind abrogarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.835/2017 pentru aprobarea Normelor tehnice privind condițiile de proiectare și amplasare a construcțiilor, instalațiilor și a mijloacelor de publicitate în zona drumurilor, pe poduri, pasaje, viaducte, în tuneluri rutiere, precum și amenajarea căilor de acces la drumurile publice**

În temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Articol unic. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.835/2017 pentru aprobarea Normelor tehnice privind condițiile de proiectare și amplasare a construcțiilor, instalațiilor și a mijloacelor de publicitate în zona drumurilor, pe poduri, pasaje, viaducte, în

tuneluri rutiere, precum și amenajarea căilor de acces la drumurile publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din data de 23 ianuarie 2018, se abrogă.

(2) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Lucian Șova

București, 10 iulie 2018.
Nr. 1.170.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

